

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Moravce a soudkyně Mgr. Miroslavy Lanžhotské a JUDr. Miluše Krejzlíkové ve věci

žalobce: [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Martinem Florou Dr.
sídlem Dominikánské nám. 656/2, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Lesy České republiky, s. p.**, IČO 42196451
sídlem Přemyslova 1106/19, 501 68 Hradec Králové

o zaplacení 15 452,26 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 21. srpna 2020 č. j. 17 C 104/2020-55

takto:

Usnesení okresního soudu **se mění** tak, že řízení se nezastavuje a věc se nepostupuje Městskému úřadu [redacted]

Odůvodnění:

Okresní soud jako soud prvního stupně (dále jen „soud prvního stupně“) shora označeným usnesením řízení zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Městskému úřadu Boskovice (výrok I). Ve spojitosti s tím zavázal žalobce k náhradě nákladů řízení ve prospěch žalovaného v částce 600 Kč (výrok II).

Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že žalobce vlastní honební pozemky parc. č. [redacted] [redacted], to vše zapsané v katastru nemovitostí pro katastrální území [redacted] na listu vlastnictví [redacted]. Tyto pozemky byly rozhodnutím Městského úřadu [redacted] ze dne 18. 4. 2003 č. j. [redacted], jakožto úřadu vykonávajícího státní správu na úseku myslivosti přičleněny podle § 30 odst. 1 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“) k honitbě ev. č. [redacted]. Držitelem honitby byl v rozhodném období (6. 1. 2017 – 31. 3. 2017) žalovaný. Žalobce v pozici vlastníka honebních pozemků a žalovaný coby držitel honitby neuzavřeli dohodu o náhradě za přičlenění.

Soud prvního stupně dovodil, že v souzené věci absentuje pravomoc civilního soudu k projednání a rozhodnutí věci ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 o. s. ř. ve vazbě na § 30 odst. 2 zákona o myslivosti. Posléze zmíněná právní norma totiž přiznává pravomoc určit výši náhrady orgánu státní správy myslivosti, tj. v daném případě Městskému úřadu [redacted]. Soud prvního stupně proto za použití § 104 odst. 1 o. s. ř. řízení zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Městskému úřadu [redacted].

Proti usnesení se odvolal žalobce, přičemž brojl proti výroku ad 1 o zastavení řízení a postoupení věci Městskému úřadu [redacted]. Přednesl, že soud prvního stupně se mýlí, pokud uzavřel, že předmětné honební pozemky byly přičleněny k honitbě [redacted] rozhodnutím příslušného orgánu státní správy myslivosti podle § 30 odst. 1 zákona o myslivosti. Rozhodnutí Městského úřadu [redacted] ze dne 18. 4. 2003 č. j. [redacted] se netýkalo přičlenění

honebních pozemků k honitbě (§ 30 odst. 1 zákona o myslivosti), nýbrž uznání vlastní honitby žalovaného včetně předmětných honebních pozemků, které v té době patřily do vlastnictví žalovaného. Žalovaný pozbyl svého vlastnictví až na základě rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Jihomoravský kraj, [REDAKCE] ze dne 14. 12. 2016 č. j. [REDAKCE], které nabylo právní moci dne 6. 1. 2017. Žalobcově právní předchůdkyni a poté samotnému žalobci tak nevznikl nárok na náhradu za přičlenění honebních pozemků k honitbě ve smyslu ustanovení § 30 odst. 2 zákona o myslivosti, nýbrž analogicky nárok na vydání bezdůvodného obohacení. Nastalý případ lze přirovnat k případu, který řešil Ústavní soud v nálezu pléna ze dne 6. 3. 2007 sp. zn. Pl. ÚS 3/06, kdy řešil postavení vlastníků honebních pozemků, kteří vystoupili z honebního společenstva a jejichž pozemky jsou jím nadále využívány k výkonu práva myslivosti, přirovnal s postavením těch, kteří členy tohoto společenstva nikdy nebyli a jejichž pozemky byly k honitbě rozhodnutím správního orgánu přičleněny. Vlastníku honebních pozemků v takovém případě přísluší od honebního společenstva náhrada podle obdobného užití § 30 odst. 2 zákona o myslivosti, o které rozhodne (v případě absentujícího správního rozhodnutí o přičlenění pozemku k honitbě) soud. Žalobce navrhl, aby napadené usnesení bylo změněno tak, že řízení se nezastavuje a věc se nepostupuje Městskému úřadu [REDAKCE].

Žalovaný se k odvolání nevyjádřil.

Krajský soud jako soud odvolací poté, co se ujistil, že odvolání podala oprávněná osoba a včas a že odvolání bylo přípustné a obsahovalo všechny zákonem předepsané náležitosti (§ 42 odst. 4, § 201, § 202 odst. 1 a contrario, § 204 odst. 1, § 205 odst. 1 o. s. ř.), přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, jež mu předcházelo, a aniž by ve věci nařídil ústní jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), dospěl k závěru, že odvolání je opodstatněné.

Podle § 7 odst. 1 o. s. ř. v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměrů soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

Podle § 30 odst. 1 zákona o myslivosti honební pozemky, které netvoří vlastní nebo společenstevní honitbu, přičlení orgán státní správy myslivosti zpravidla k honitbě, která má s těmito honebními pozemky nejdelší společnou hranici a zásady řádného mysliveckého hospodaření nevyžadují jejich jiné přičlenění.

Podle § 30 odst. 2 zákona o myslivosti vlastníků honebních pozemků, které orgán státní správy myslivosti přičlenil podle odst. 1, náleží od držitele honitby náhrada; jde-li o společenstevní honitbu, je náhradu povinno platit honební společenstvo. Nedohodnou-li se zúčastněné osoby o výši náhrady, určí náhradu orgán státní správy myslivosti a přihlédne přitom k velikosti přičleněných honebních pozemků a k předpokládanému výnosu z výkonu práva myslivosti na těchto pozemcích. Náhrada je splatná do 31. března běžného roku zpětně. Náhrada však nenáleží, pokud honební pozemky byly přičleněny ke společenstevní honitbě a jejich vlastníci se stal členem honebního společenstva.

Z obsahu spisu vyplynulo, že Městský úřad [REDAKCE] jako orgán státní správy myslivosti (§ 60 zákona o myslivosti) svým rozhodnutím ze dne 18. 4. 2003 č. j. [REDAKCE] uznal k návrhu žalovaného jeho vlastní honitbu pod názvem [REDAKCE]“ podle § 18 zákona o myslivosti, o celkové výměře 522,9416 ha.

Rozhodnutím Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Jihomoravský kraj, [REDAKCE] ze dne 14. 12. 2016 č. j. [REDAKCE] byla právní předchůdkyně žalobce [REDAKCE] narozená [REDAKCE], určena vlastníci tam specifikovaných pozemků včetně předmětných honebních pozemků v katastrálním území [REDAKCE] podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku v návaznosti na zákon č. 243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb.

Je proto možné shrnout, že žalovaný byl v době, kdy Městský úřad [REDAKCE] jakožto orgán státní správy na úseku myslivosti, vydal poslední označené rozhodnutí podle § 18 zákona o myslivosti, vystupoval žalovaný v pozici držitele honitby (§ 2 písm. n/ zákona o myslivosti) a současně vlastníka předmětných honebních pozemků. Uvedené rozhodnutí orgánu státní správy na úseku myslivosti se opírá o § 18 zákona o myslivosti a žalovanému uznává jako držiteli vlastní honitbu pod názvem [REDAKCE]. Pokud byly předmětné honební pozemky tehdy zahrnuty do honitby v držení žalovaného, nebylo namístě přičlenit předmětné honební pozemky k honitbě ve smyslu ustanovení § 30 odst. 1 zákona o myslivosti.

Sluší se kromě toho poznamenat, že právní teorie rozlišuje dva základní způsoby nabývání vlastnického práva – originární (vlastnictví vzniká prvním vlastníkově k věci, která dosud nebyla předmětem vlastnického práva, či novému vlastníkově nezávisle na vlastnictví dosavadního vlastníka, tj. k věci, která sice ve vlastnictví někoho jiného byla, ale na nabyvatele přešla jinak než jejím převodem, tedy jinak než z vůle dosavadního vlastníka), a derivátní (vlastnictví vzniká odvozeně od vlastnického práva dosavadního vlastníka, resp. se hovoří o nabytí vlastnického práva z vůle předchozího vlastníka). Mezi originární způsoby nabytí vlastnického práva je teorií řazeno mimo jiné nabytí vlastnického práva výrokem úředním, konkrétně rozhodnutím státního orgánu, tj. např. soudu či správního orgánu. Vlastnictví se v těchto případech nabývá v den, který je určen v rozhodnutí, a není-li tento den určen, pak se nabývá v den, kdy se příslušné rozhodnutí soudu či správního orgánu (úřadu) stalo pravomocným (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 11. 2007 sp. zn. 30 Cdo 1748/2007). Uvedené rozhodnutí státního orgánu je svou povahou rozhodnutím konstitutivním, což značí, že zakládá nově do té doby neexistující právo, tj. v daném případě vlastnické právo právní předchůdkyně žalobce k předmětným honebním pozemkům.

Nebyly-li předmětné honební pozemky přičleněny k honitbě v držení žalovaného, rozhodnutím příslušného orgánu státní správy myslivosti podle § 30 odst. 1 zákona o myslivosti, není v souzené věci ani dána pravomoc tohoto orgánu státní správy myslivosti podle § 30 odst. 2 zákona o myslivosti. To ovšem znamená, že ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 o. s. ř. věc projedná a rozhodne věcně a místně příslušný civilní soud.

Odvolací soud se zřetelem na shora uvedené závěry napadené usnesení změnil tak, že řízení nezastavil a věc nepostoupil Městskému úřadu [REDAKCE]

Zbývá dodat, že na soudu prvního stupně nyní bude, aby rozhodl o námitce žalovaného o nedostatku místní příslušnosti Okresního soudu v Hradci Králové.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustné odvolání.

Dovolání je přípustné tehdy, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Hradci Králové.

Hradec Králové 31. prosince 2020

JUDr. Pavel Moravec v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].